

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 22789/19

Mehmet DABANLI/TÜRKİYE

Başkan

Jon Fridrik Kjølbro,

Hâkimler

Marko Bošnjak,

Aleš Pejchal,

Valeriu Grițco,

Branko Lubarda,

Pauliine Koskelo,

Saadet Yüksel,

ve Yazı İşleri Müdürü Stanley Naismith'in katılımıyla, 30 Mart 2021 tarihinde Daire halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), yukarıda belirtilen 19 Nisan 2019 tarihli başvuruyu dikkate alarak, gerçekleştirdiği müzakerelerin ardından aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2021. Bu gayriresmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAY VE OLGULAR

1. Başvuran Mehmet Dabanlı, Türk vatandaşı olup, 1945 doğumludur ve Aksaray'da ikamet etmektedir. Başvuran, Mahkeme önünde, Aksaray Barosuna bağlı Avukat A. Yenil tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Olgusal Bağlamı

2. Olayların meydana geldiği dönemde, elektrik abonelerinin faturalarında, "açık açık" enerji bedeli ve iletim sırasında meydana gelen kayıp ve kaçak elektrik bedeli de dâhil olmak üzere birkaç satır daha bulunmaktadır. Söz konusu kayıplar, şebekeye verilen elektrik miktarı ile sayaç üzerinden aboneler tarafından tüketilen elektrik miktarı arasındaki farka tekabül etmektedir.

3. Hat kaybı olarak da geçen kayıp elektrik, esasen, elektrik akımı, taşınmasını sağlayan iletkenin üzerinden meydana gelen doğal ve kaçınılmaz ısı kaybından kaynaklanmaktadır. Söz konusu kayıp, kat edilen mesafe ile birlikte artmaktadır.

4. Kaçak elektrik, el altından kullanılan elektrik demektir.

5. Toplam kayıp ve kaçak miktarı, tüketimleri ile orantılı olarak abonelere yansıtılmaktadır. Bu kayıpların, bir bölgeden diğerine aynı olmamasına rağmen, abonelere dağıtımı, yirmi bir bölgenin her biri içinde değil, ulusal düzeyde yapılmaktadır.

6. Aboneler arası çapraz sübvansiyon sisteminden oluşan söz konusu mekanizma, "fiyat eşitleme mekanizması" olarak adlandırılmakta ve ülke genelinde aynı birim fiyatın elde edilmesini mümkün kılmaktadır.

B. Davanın Koşulları

7. Davaya ilişkin olay ve olgular, başvuran tarafından ifade edildiği şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir.

8. Başvuranın elektrik aboneliği bulunmaktadır.

9. Başvuran, 16 Ocak 2015 tarihinde, haksız yere ödenen miktarların geri alınması için elektrik tedarikçisi aleyhine Aksaray Asliye Hukuk Mahkemesine (“Asliye Hukuk Mahkemesi”) dava açmıştır. Başvuran, söz konusu dava kapsamında, kayıp ve kaçak bedelinin faturalandırılmasının kanuna aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

10. Asliye Hukuk Mahkemesi, 8 Ekim 2015 tarihinde ilgilinin talebini haklı bulmuştur. Asliye Hukuk Mahkemesi, 21 Mayıs 2014 tarihli Yargıtay Hukuk Daireleri Kurulu içtihadına dayanarak (aşağıdaki 21 ve 26. paragraflar), faturalandırmanın Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (“EPDK”) kararlarına dayanması ve bu kararlar ile bağdaşması halinde, söz konusu makamın, elektrik tedarikine bağlı fiyatların sabitlenmesi üzerinde sınırsız yetkiye sahip olmadığını ve kayıp ve kaçak bedellerinin toplanmasının hukuka aykırı olduğunu değerlendirmiştir.

11. Asliye Hukuk Mahkemesi, dolayısıyla, kanuna aykırı olmaları nedeniyle fazla ödeme teşkil eden miktarların geri ödenmesine hükmetmiştir.

12. Yargıtay 3. Hukuk Dairesi, 8 Aralık 2016 tarihinde bu kararın bozulmasına karar vermiştir. Yargıtay, buna yönelik olarak, 17 Haziran 2016 tarihinde birçok kanun değişikliğinin yürürlüğe girdiğini ve özellikle, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu’nun (“6446 sayılı Kanun”) 17. maddesine eklenen 10. fıkra uyarınca, fiyatlandırma üzerine ihtilaflara bakan mahkeme ve tüketici hakem heyetlerinin yetkisinin, faturalandırmanın, düzenleme kurumunun düzenleyici işlemlerine uygunluğunun kontrolü ile sınırlı olduğunu kaydetmiştir.

13. Asliye Hukuk Mahkemesi, 23 Mart 2017 tarihli bir karar ile, 17 Haziran 2016 tarihinde yürürlüğe giren kanun değişikliğini göz önünde bulundurarak, yetkisinin bundan böyle faturalandırmanın EPDK kararlarına uygunluğunu denetlemekle sınırlı olduğunu belirtmiştir. Asliye Hukuk Mahkemesi, mevcut davada, başvuranın hiçbir zaman bu türden bir uyuşmazlık iddia etmediği gerekçesiyle, davanın konu yönünden ilgisiz

olduğunu değerlendirmiştir. Asliye Hukuk Mahkemesi, bununla birlikte, ilgilinin yargılama giderlerinin (avukatlık giderleri) karşı tarafça karşılanması gerektiği kanaatine varmıştır.

14. Yargıtay, 6 Eylül 2017 tarihli kararla, söz konusu kararı onamıştır.

15. Anayasa Mahkemesi, 12 Mart 2019 tarihinde, adil yargılanma hakkı ile mülklerine saygı hakkının ihlal edildiğini ileri süren başvuranın bireysel başvurusunu reddetmiştir. Anayasa Mahkemesi, kararını, aşağıda açıklanan (aşağıdaki 39 ila 42. paragraflar) *Aksaray Tır Nakliyat San. ve Tic. Şti* (B. no. 2017/36736, 19 Eylül 2018) kararına atıfta bulunarak gerekçelendirmiştir.

C. İlgili İç Hukuk Kuralları ve Uygulaması

1. Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu

16. EPDK, özellikle lisans dağıtımları yaparak ve fiyatlandırma esaslarını belirleyerek enerji piyasasını düzenleyen idari bir makamdır (EPDK hakkında 20 Şubat 2001 tarihli ve 4628 sayılı Kanun'un 4. maddesi).

17. EPDK, 11 Ağustos 2002 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan bir tebliğ ile, kayıp ve kaçak bedelini tüketicilere faturalandırmak üzere lisans sahiplerine yetki vermiştir.

2. 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nda Yapılan Değişiklikler

18. 17 Haziran 2016 tarihinde 6446 sayılı Kanunda yapılan değişiklikler yürürlüğe girmiştir.

19. 17. maddenin 10. fıkrası, bundan böyle, fiyatlandırma üzerine ihtilaflara bakan hukuk mahkemelerinin ve tüketici hakem heyetlerinin yetkisinin, faturalandırmanın düzenleme kurumunun düzenleyici işlemlerine uygunluğunun kontrolü ile sınırlı olduğunu öngörmektedir.

20. Geçici madde 20 ise, 17. maddenin derdest tüm davalara uygulanacağını belirtmektedir.

3. *Yargıtay İçtihatları*

21. Yargıtay Hukuk Daireleri Kurulu, 21 Mayıs 2014 tarihli içtihadında (E.2013/7-2454, K.2014/679), elektrik dağıtım şirketlerinin tüketicilerden kayıp ve kaçak bedeli tahsil etmesinin hukuka aykırı olduğu kanaatine varmıştır. Yargıtay Hukuk Daireleri Kurulu, söz konusu kararı verirken şu değerlendirmelerde bulunmuştur:

22. Söz konusu kayıplar, dağıtım şebekesine verilen enerji miktarı ile sayaç üzerinden tüketicilere ulaştırıldığı tespit edilen enerji miktarı arasındaki farka denk gelmektedir.

23. EPDK'nın elektrik tedarik hizmetinin fiyatlandırılmasına ilişkin esasları belirleme yetkisi olsa dahi kanun kendisine sınırsız fiyatlandırma yetkisi vermemiştir.

24. Kurallara uyan abonelerden hat kaybı ve üçüncü şahıslar tarafından el altından kullanılan kaçak enerji bedellerini üstlenmesini istemek, adalet ve hukukun üstünlüğü ilkeleri ile bağdaşmamaktadır.

25. Ayrıca, tedarikçinin kayıp enerjiyi ödetmesinin güvence altına alındığı böyle bir durum, tedarikçiyi, bu tür kayıpları önlemek kendi görevi olmasına rağmen, alt yapısına son teknik gelişmeleri sağlamaya ya da hırsızlığa karşı etkin şekilde mücadele etmeye teşvik eder bir nitelik taşımamaktadır.

26. Ayrıca tüketici, kendisine fatura edilen kayıpların kesin hacmini bilecek veya kendisinden karşılığında bu miktarların talep edildiği hizmeti anlayabilecek durumda değildir ve bu da şeffaflık ilkesine aykırıdır.

27. Söz konusu karar ekinde yer alan ayırık görüşe göre, kanun uyarınca, düzenleme kurumunun işlemlerinin hukuka uygunluğunun kontrol edilmesi, ilk ve son yargı merci olarak karar veren Danıştay'ın münhasır yetkisindedir. Bu çerçevede, söz konusu makamın işlemleri yüksek idare mahkemesi tarafından iptal edilmediği müddetçe, hukuk mahkemelerinin rolü,

faturalandırmanın söz konusu eylemlere uygunluğunu denetlemekle sınırlı kalmıştır.

4. Danıştay İçtihatları

28. Danıştay, 31 Mart 2015 tarihli beşinci bölüm kararı (E. 2011/692 K. 2015/1263) da dâhil olmak üzere çeşitli kararlarında, kayıp ve kaçakların faturalandırılmasının kanuna uygun olduğuna hükmetmiştir.

29. Söz konusu yüksek mahkeme, enerji sektörünün serbest rekabete açık bir piyasaya geçiş sürecinde olduğunu kaydetmiştir. Danıştay, geçiş sürecinde, iletim maliyetlerini oluşturan kayıp ve kaçak bedellerinin temsil ettiği sosyal yükü adil bir şekilde dağıtmak üzere, farklı bölgelerdeki aboneler arasında çapraz sübvansiyon yoluyla çalışan bir fiyat eşitleme mekanizmasının uygulamaya konduğunu belirtmiştir.

30. Danıştay, bu şekilde kurulan sistemin eşitlik ve hakkaniyet ilkelerine aykırı olduğuna dair hiçbir kanıt bulunmadığı kanaatine varmıştır.

31. Danıştay, ayrıca, tamamen ortadan kaldırması imkânsız olan iletim kayıplarının, elektrik tedarik maliyetinin bir kısmını oluşturduğunu belirtmiştir. Danıştay'a göre, söz konusu kamu hizmetinin düzgün işleyişini, kalitesini ve devamlılığını sağlamak üzere yükün tüm tüketiciler arasında eşit olarak dağıtılmasında öncelikle kamu yararı bulunmaktadır.

32. Danıştay, dolayısıyla, idarenin yetki sınırlarını aşmadığına ve işlemlerinin hukuka ve kamu yararına uygun olduğuna hükmetmiştir.

5. Anayasa Mahkemesi İçtihatları

a) Standartların soyut norm denetimi yoluyla bağlamında

33. Konu hakkında bazı milletvekillerinin de başvuruda bulunduğu Anayasa Mahkemesi, 28 Aralık 2017 tarihli kararında (E.2016/150, K.2017/179), 6446 sayılı Kanununun 17. maddesinde yapılan değişikliğin, diğer hususların yanında, Anayasa ile uyumlu olduğuna karar vermiştir.

34. Anayasa Mahkemesi, dava konusu kanunun amacının, kayıp ve kaçak bedelinin tüketiciden tahsil edilip edilemeyeceği konusunda Yargıtay ile Danıştay arasında ortaya çıkan farklılığı gidermek olduğu kanaatine varmıştır.

35. Anayasa Mahkemesi, tedarik hizmetinin devamlı, kaliteli ve makul bir fiyatla işleyişinin, hat kaybı ve el altından kullanım bedelleri de dâhil olmak üzere elektrik üretiminden tedarikine kadar yapılan tüm masrafların tüketicieye yansıtılmasını gerektirdiğini değerlendirmiştir.

36. Anayasa Mahkemesi, ayrıca, kazanılmış haklara ilişkin ve yalnızca bir metnin yürürlüğe girdiği tarihte nihai bir nitelik kazanan hukuki durumların, bu metnin etkilerine karşı korunabildiği geriye yürümezlik ilkesine ilişkin içtihatlarını hatırlatmıştır. Anayasa Mahkemesi, bununla birlikte, mevcut davada, söz konusu metnin tamamlanmış davalar üzerinde hiçbir etkisi olmadığını ve dolayısıyla kazanılmış hakları etkilemediğini kaydetmiştir.

37. Anayasa Mahkemesi, sonuç olarak, kendisinden incelemesi istenilen kanunun, Anayasa'yı ihlal etmediğini tespit etmiştir.

b) Bireysel başvuru bağlamında

38. Anayasa Mahkemesi, söz konusu sorunu aynı zamanda bireysel başvuru bağlamında ele almıştır.

39. Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, *Aksaray Tır Nakliyat San. ve Tic. Şti* kararında (yukarıda anılan), Danıştay ve Yargıtay içtihatlarını incelemiştir. Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, yeni kanun yürürlüğe girmeden önce, Yargıtay'ın kayıp ve kaçak bedelinin faturalandırılmasının kanuna aykırı olduğunu kabul ettiğini, Danıştay'ın ise bu faturalandırmanın dayandığı idari işlemlerin iptali taleplerini hukuka uygun olduğu gerekçesiyle reddettiğini kaydetmiştir. Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, dolayısıyla, iki yargı kolu arasında yorum farkı olduğunu tespit etmiştir. Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, bu nedenle, yukarıda belirtilen metnin kabul

DABANLI/TÜRKİYE KARARI

edilmemesi durumunda, toplanan kayıp ve kaçak bedellerinin iadesine yönelik eylemlerin temyiz edenin lehine sonuçlanacağı kesin olarak söylenemeyeceği sonucuna varmıştır.

40. Anayasa Mahkemesi, kanuna yapılan müdahalenin amacının, mahkemelerin uygulamalarını birleştirmek ve kayıp ve kaçak bedelini faturalandırmanın kanuna uygunluğu konusundaki belirsizliğe son vermek olduğunu not etmiştir. Anayasa Mahkemesi, bu amacı ve kazanılmış hakların ya da meşru beklentinin bulunmadığını göz önünde bulundurarak, yeni düzenlemenin, yürürlüğe girdiği tarihte derdest davalar da dâhil olmak üzere tüm davalara uygulanmasının adil ve makul gerekçelere dayandığını değerlendirmiştir.

41. Anayasa Mahkemesi, ayrıca, temyiz başvurusunda bulunan kişinin, tahsil edilen miktarların orantısız olduğuna yönelik hiçbir neden belirtmediğini kaydetmiştir.

42. Anayasa Mahkemesi, bu unsurlar ışığında, söz konusu menfaatler arasında gözetilmesi gereken adil dengenin bozulmadığı kanaatine varmıştır.

ŞİKÂyetLER

43. Başvuran, Sözleşme'nin 6 ve 14. maddeleri ile Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesini ileri sürerek, kanun koyucunun müdahalesi nedeniyle davayı kazanamadığından şikâyet etmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

44. Başvuran, tahsil edilen kayıp ve kaçak bedellerinin iadesine ilişkin davasının, dava sırasında yapılan yasal müdahale sonucunda reddedilmesinden şikâyetçidir. Başvuran, kazanılmış haklarının ve hukuki kesinlik ilkesinin ihlal edildiğini değerlendirmektedir.

45. Başvuran, ayrıca, söz konusu durumun, kanun koyucunun mahkemelere ihtilafın çözümünü dayatması nedeniyle, mahkemelerin bağımsızlığına hanel getirdiğini ileri sürmektedir.

46. Başvuran, ayrıca, söz konusu durumun, ihtilaf konusu metnin yürürlüğe girdiği tarihte davalarını zaten kazanmış olanlar ile kendisi gibi davaları halen derdest olanlar arasında ayrımcılığa yol açtığını ileri sürmektedir.

47. Başvuran son olarak, başka ayrıntı belirtmeksizin, söz konusu durumun aynı zamanda mülklerine saygı hakkını ihlal ettiğini iddia etmektedir.

48. Başvuran, şikâyetlerine dayanak olarak çeşitli maddeler ileri sürmektedir.

49. Mahkeme, bir şikâyeti, başvuran tarafından ileri sürülenler dışındaki maddeler ya da hükümler kapsamında inceleyerek, bu şikâyete konu edilen olaylara ilişkin yapılacak hukuki nitelendirme hususunda karar verebileceğini hatırlatmaktadır (*Radomilja ve diğeri/Hırvatistan* [BD], no. 37685/10 ve 22768/12, §§ 114-126, 20 Mart 2018).

50. Mahkeme, somut olayda, başvuranın şikâyetlerinin yalnızca Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında incelenmesi gerektiği kanaatindedir. İşbu maddenin ilgili bölümü aşağıdaki şekildedir:

“1. Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar (...) konusunda karar verecek olan, yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından (...) hakkaniyete uygun olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir (...)”

51. Mahkeme, başvuranın, elektrik faturaları bağlamında ödemek zorunda olduğu kayıp ve kaçak bedelinin iadesini sağlamak üzere hukuk mahkemeleri önünde dava açtığını gözlemlemektedir.

52. Mahkeme, Yargıtay'ın konuyla ilgili içtihatlarını dikkate alarak, başvuranın davasını kazanmayı umduğunu, ancak başvurusunun sonunda, dava sırasında yürürlüğe giren ve hukuk mahkemelerinin belirli idari

işlemlerin kanuna uygunluğu hakkında karar vermesini açıkça yasaklayan bir yasal hüküm olan 6446 sayılı Kanun'un 17. maddesinin 10. fıkrası nedeniyle reddedildiğini kaydetmektedir.

53. Mahkeme, ilke olarak, yasama gücünün, yürürlükte olan kanunlardan doğan hakları, geriye dönük kapsamlı yeni hükümlerle hukuki alanda düzenlemesinin engellenmemesi halinde, hukukun üstünlüğü ilkesi ve Sözleşme'nin 6. maddesinde yer alan adil yargılanma kavramının, kamu yararı ile ilgili zorlayıcı gerekçeler hariç olmak üzere, bir davanın adli sonucunu etkilemek amacıyla yargının işleminde yasama gücünün müdahalesine karşı çıktığını yeniden ifade etmektedir (*Raffineries grecques Stran ve Stratis Andreadis/Yunanistan*, 9 Aralık 1994 tarihli karar, Seri A no. 301-B, s. 82, § 49 ve *Papageorgiou/Yunanistan*, 22 Ekim 1997 tarihli karar, *Karar ve Hüküm Derlemeleri 1997-VII*, s.2288, § 37; *National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society ve Yorkshire Building Society/Birleşik Krallık*, 23 Ekim 1997, § 112, *Karar ve Hüküm Derlemeleri 1997-VII*).

54. Mahkeme, somut olayda, kayıp ve kaçak elektrik bedelinin faturalandırılmasının kanuna uygunluğu konusunda iki yargı yolu arasında yaklaşım farkı olduğunu gözlemlemektedir. Nitekim Yargıtay bu faturalandırmanın kanuna aykırı olduğu kanaatine varmışken Danıştay aksine hukuka uygun olduğunu değerlendirmiştir.

55. İhtilaf konusu yasal müdahalenin amacı, iki yargı yolu arasında var olan söz konusu derin ayrılığa bir son vermek ve Yargıtay da dâhil olmak üzere hukuk mahkemelerinin, bağımsız idari bir makamın düzenleyici işlemlerinin kanuna uygunluğu konusunda dolaylı olarak karar vermesini engellemek ve hukuk mahkemelerini resmen iptal etmeden *fiilen (de facto)* etkisiz hale getirmek üzere söz konusu iki yargı düzeni arasındaki yetki dağılımını netleştirmektir.

56. Bu bağlamda, yukarıda anılan 17. maddenin 10. fıkrasının, mahkemelere taşınan sorunun esası hakkında karar vermediğini, hukuk

mahkemelerinin yargı yetkisini, faturalandırmanın düzenleyici makamın düzenleyici işlemlerine uygunluğunu doğrulamakla sınırlayarak ve söz konusu işlemlerin kanuna uygunluğu konusunda karar vermesini ve dolayısıyla, ilke olarak idare mahkemelerinin yetki alanına giren bir yargı yetkisini ihlal etmesini engelleyerek bir usul kuralı belirlediğini ya da onayladığını belirtmek gerekir.

57. Bu nedenle, kanun koyucunun müdahalesinin, kamu yararının açık ve zorlayıcı bir gerekçesine yanıt verdiği kabul edilmelidir.

58. Ayrıca, söz konusu müdahale tamamen öngörülebilirdi: şöyle ki başvuran, açıkça sorun teşkil eden bir durumu çözmek üzere yasama organının cevabını beklemek zorundaydı (*OGIS-Institut Stanislas, OGEC Saint-Pie X ve Blanche de Castille ve diğerleri/Fransa*, no. 42219/98 ve 54563/00, § 71, 27 Mayıs 2004; *Bárdi ve Vidovics/Macaristan* (k.k.), no. 27514/15 ve 13876/16, § 28, 19 Aralık 2017 ve *Beshiri ve diğerleri/Arnavutluk* (k.k.), 29026/06 ve diğer 11, § 227, 17 Mart 2020).

59. Mahkeme ayrıca, başvuranın, kayıp ve kaçak bedelinin faturalandırılmasının kanuna aykırı olduğunu belirten 21 Mayıs 2014 tarihli Yargıtay kararından kısa bir süre sonra 2015 Ocak tarihinde dava açtığını gözlemlemektedir. Başvuranın amacı, beklenmedik bir kazanç olarak gördüğü bir durumdan yararlanmak (bk. yukarıda anılan *OGIS-Institut Stanislas, OGEC Saint-Pie X ve Blanche de Castille ve diğerleri/Fransa*, § 71, *Azzopardi ve diğerleri/Malta* (k.k.), no. 16467/17 ve 24115/17, 12 Mart 2019) ve dolayısıyla, davayı amacına en uygun yargı düzeninin önüne getirmekten oluşan bir tür *forum shopping* (*yargılamada en lehe kararı verebilecek olan yetkili mahkeme seçimi*) yaparak ödediği söz konusu bedellerin iadesini sağlamak gibi gözükmemektedir.

60. Bununla birlikte, Danıştay ve Anayasa Mahkemesinin de belirttiği üzere, hat kayıpları ve el altından kullanım bedelleri, tüketicilere elektrik tedarikinde ortaya çıkan maliyetlerin bir parçasını oluşturmaktadır. Somut olayda, faturalandırılan kayıp ve kaçak bedelinin, başvuranın bölgesinde

belirli abone tedariki için yapılan maliyetlere tam olarak denk gelmemiş olabileceği doğru olsa da ilgilinin beklediği gibi tam bir geri ödeme, başvuranın gerçek fiyatından daha düşük bir fiyata elektrik tedarikinden faydalanmasıyla sonuçlanabilirdi.

61. Başvuran, sonuç olarak, söz konusu içtihat ayrılığını gidermek ve iki yargı kolu arasındaki yetki dağılımını netleştirmek üzere kanun koyucunun müdahalesini bekleyebilirdi, hatta beklemesi gerekirdi.

62. Mahkeme son olarak, kanun koyucunun, hukuk mahkemelerinin enerji piyasasını düzenleyici kurum tarafından çıkarılan idari işlemlerin kanuna uygunluğu hakkında karar vermesini yasaklamış olmasına rağmen, kanun koyucunun, söz konusu ihtilafın temel noktasını oluşturan faturalandırmanın dayandığı ihtilaf konusu idari işlemin kanuna uygunluğunun incelenmesi için başvuranın idare mahkemeleri önünde dava açma hakkını ihlal etmediği gerekçesiyle, başvuruyu herhangi bir yargı yolu olanağından mahrum etmediğini gözlemlemektedir (bk. *Forrer-Niedenthal/Almanya*, no. 47316/99, §§ 66 ve 67, 20 Şubat 2003).

63. Mahkeme, tüm bu unsurları göz önünde bulundurarak, adil yargılamanın ihlal edilmediği kanaatine varmaktadır.

64. Sonuç olarak, başvuru açıkça dayanaktan yoksundur ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi ve 4. fıkrası uyarınca reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş olup, 22 Nisan 2021 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

(sig) Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdürü

Jon Fridrik Kjølbrot
Başkan